

ἀνακινέσσεως αἰτησιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἀναμιγνύεται αὐτὸς εἰς ἔκτιμησιν πραγματικῶν γεγονότων οἷς ή ιδιότης τοῦ γείτονος.

Καὶ οὕτω ἡ Κλυταιμνήστρα εἶγε καὶ ἔγει ἀκόμη δύο συζύγους, τὸν μὲν ἔνα νεκρὸν κατὰ τύπους καὶ ζῶντα κατ' οὐσίαν, τὸν δὲ ἄλλον ζῶντα κατ' ἀμφότερα καὶ μακριών καρπούμενον τὴν περιουσίαν καὶ τὴν σύζυγον τοῦ πρώτου, φοβούμενον ὅμως νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξείδιον εἰς Ἀμερικήν.

Ο νομικὸς κόσμος ἐσχολίασε πολὺ κατὰ τὸ σύνηθες τὴν ὄρθιητα τῆς ἀποφάσεως. Πάντες συνεφώνησαν ὅτι ητο εσφαλμένη, ἄλλα δὲν κατωρθώθη ἀκόμη νὰ συμφωνήσουν περὶ τοῦ ποῦ κεῖται τὸ σφάλμα τῆς!

Καὶ τώρα ἐπιμένετε ἀκόμη ὅτι δύο καὶ «δύο κάμνουν τέσσαρα;»

ΙΩ Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ

Η διπλωματία ἐν τῇ λωποδυτικῇ

— Θέλω ἔνα ζευγάρο: ὑποδήματα, ἀπὸ τὰ καλλίτερα.

— Εὔχαριστως.

— 'Αλλὰ μὲ τὴν ἡσυχία σας, παρακαλῶ. Δὲν βιάζομαι.

[Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως βλέπετε ποία λαθροχειρία συμβαίνει.

Καὶ ὁ τσαγκάρης, διὰ νὰ μὴ τὸν προσθίλῃ κατάμουτρα, τοῦ λέγει μὲ τρόπον: ...]

— Κύριε, δὲν μὲ συμφέρει εἰς αὐτὴν τὴν τιμὴν ποῦ. . μου τὰ πέρνετε! ..

— Ούτε 'μένα μὲ συμφέρει νὰ δώσω περισσότερα...